

Kde máš svůj dům - Kubišová, Marta / Golden Kids

Vpravo hled a říkej, že zrak mě mejlí,
malej dům tu stával, ano, zde náš dům stál.

Kdo ho smet a zboural jak hrstku špejlí,
bouře zlá či zával, na to se ptávám dál.

Kde máš svůj dům, dům, co svítí,
kde máš svůj dům, záhon kvítí,
já vím, já znám, jak jsou sliby zrádný,
co zůstalo nám, pár slov, stěny žádný.

Zbyl jen loňskej sních a struny po písniích
tichnou lítostí.

Kde máš svůj dům, s bílou stájí,
kde máš svůj dům, byl jen bájí,
ten dům byl jen náš a měl pevnost chrámů
a dnes, kde ho máš, kde jsou stěny z trámů.

Zbyl jen něčí vzdech a slova o hnízdech
tichnou lítostí.

Je klid a pusto v mlázi a nekonečnou plání
vítr kvílí, je něco, co tu schází, co tu schází,
plot a vrátka bílý, kde jen jsou.

Kde máš svůj dům, dům, co září,
kde máš svůj dům, ó ty lháři,
proč déšť mi jej splách, proč vzduch v pěsti svírám,
proč prach není práh a klíč neotvírá,
náš dům z pevných klád, kde mohlo usínat
malý dítě mý.